

5) velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajalle tässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

6) velvoittaa neuvoston maksamaan vahingonkorvausta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että neuvoston ja komission on kunnioitettava Euroopan ihmisoikeussopimuksen (jäljempänä ihmisoikeussopimus) suojaamia oikeuksia, eivätkä ne voi jättää noudattamatta kyseistä velvoitetta, jollei ”vähintään samantasoisia suojaa” myönnetä kyseisen noudattamatta jättämisen seurauksena.

Valittaja väittää edelleen, että Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston (jäljempänä turvallisuusneuvosto) tarjoama suoja ei vastaa ihmisoikeussopimuksen tarjoamaa suojaa.

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se

- i) ei arvioinut suoraan sitä, tarjosiko turvallisuusneuvosto samantasoisien suojan kuin ihmisoikeussopimus, erityisesti ihmisoikeussopimuksen 6, 8 ja 13 artiklan ja kyseisen sopimuksen ensimmäisen pöytäkirjan 1 artiklan osalta
- ii) tutki turvallisuusneuvoston toiminnan välillisesti ius cogensia koskevan periaatteen nojalla, eikä tukeutumalla ja viittaamalla ihmisoikeussopimuksen 6, 8 ja 13 artiklassa ja kyseisen sopimuksen ensimmäisen pöytäkirjan 1 artiklassa tarjottuun suojaan.

Valittaja väittää edelleen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, että omaisuuden käyttöä koskeva rajoitus ei ollut omaisuudensuojan sisällä kannalta asianmukainen.

(¹) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä, sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetys (EY) N:o 881/2002 (EYVL L139, s. 9).

(²) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 25. kerran 20.11.2003 annettu komission asetys (EY) N:o 2049/2003 (EUVL L 303, s. 20).

Kanne 26.9.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-401/06)

(2006/C 294/55)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Triantafyllou)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaisamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin (¹) (jäljempänä kuudes arvonlisäverodirektiivi) 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska testamentin toimeenpanijan toiminnan osalta suorituspaikkaa ei määritetä kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan, jos palvelu suoritetaan yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille vastaanottajille tai yhteisöön, mutta muuhun kuin suorittajan maahan sijoittautuneille verovelvollisille.
- Vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaan tiettyjen palvelujen osalta, jotka suoritetaan yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille vastaanottajille tai yhteisöön, mutta muuhun kuin suorittajan maahan sijoittautuneille verovelvollisille, suorituspaikka on paikka, jossa vastaanottajalla on liiketoimintansa kotipaikka tai kiinteä toimipaikka taikka näiden puuttuessa vastaanottajan kotipaikka tai vastaanottajan pysyvä asuinpaikka. Näitä suorituksia ovat konsulttien, insinöörien, tutkimuslaitosten, asianajajien tai tilintarkastajien suoritukset ja muut vastaavat suoritukset. Tämä direktiivin säännös on lainvalintasääntö, jolla määritetään palvelujen tarjonnan verotuspaikka ja rajoitetaan siten jäsenvaltioiden toimivaltaa.

Saksan lainsäädännön ja veroviranomaisten siihen perustuvan hallinnollisen käytännön mukaisesti testamentin toimeenpanijan palvelujen suorituspaikkana on paikka, josta yrittäjä tekee suorituksensa. Näiden palvelujen suorituspaikkaa ei siis määritetä kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti, jos palvelu suoritetaan yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille vastaanottajille tai yhteisöön, mutta muuhun kuin suorittajan maahan sijoittautuneille verovelvollisille.

Tämä lainsäädäntö ei ole yhteensopiva kuudennen arvonlisäverodirektiivin säännösten kanssa. Testamentin toimeenpanijana tehdyt palvelun suoritukset yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille vastaanottajille tai yhteisöön, mutta muuhun kuin suorittajan maahan sijoittautuneille verovelvollisille, ovat suorituksia, joiden paikka on määritettävä kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti.

Päinvastoin kuin Saksan hallitus väittää, komissio katsoo, että testamentin toimeenpanijan toiminta kuuluu myös asianajajan pääasiallisesti ja tavallisesti harjoittamaan toimintaan. Arvioinnissa on otettava huomioon ammattinimikkeen sijaan toiminta sellaisenaan: merkitystä on suorituksen luonteella.

”Muiden vastaavien suoritusten” käsite ei liity kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuille toiminnoille yhteiseen osatekijään. Riittää, että arvioitava suoritus on samankaltainen kuin jokin mainitussa säännöksessä nimenomaisesti mainituista toiminnoista. Asia on näin, jos molemmilla toiminnoilla palvellaan samaa tavoitetta. Yhteisöjen tuomioistuimen tuomion mukaan asianajajan pääasiallisesti ja tavanomaisesti tekemiin suorituksiin kuuluvat asiakkaan etujen edustaminen ja puolustaminen. Sikäli kuin yhteisöjen tuomioistuin käyttää perusteena ”toimeksiantajan etujen edustamista ja puolustamista”, tämä edellytys täyttyy testamentin toimeenpanijan toiminnan osalta: hän edustaa ja puolustaa testamentin tekijän etuja. Hänen toimintansa vastaa edustajan ja konsultin toimintaa. Vaikka testamentin toimeenpano ei ole asianajajille varattu toiminta, tästä ei voida päätellä, että nämä kaksi toimintaa eivät palvele samaa tavoitetta.

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Valitus, jonka Chafiq Ayadi on tehnyt 27.9.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-253/02, Chafiq Ayadi v. Euroopan unionin neuvosto, 12.7.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-403/06 P)

(2006/C 294/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Chafiq Ayadi (edustajat: solicitor H. Miller ja barrister S. Cox)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion kokonaan
- toteaa, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 (¹) 2 ja 4 artikla ja liite I ovat mitättömiä sikäli kuin ne koskevat valittajaa suoraan ja erikseen
- velvoittaa neuvoston korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet tästä muutoksenhakumenettelystä ja menettelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se

- a) ei katsonut, että EY 308 artikla, yhdessä EY 60 artiklan ja EY 301 artiklan kanssa, ei antanut neuvostolle toimivaltaa tehdä riidanalaiset säännökset
- b) ei katsonut, että riidanalaisen säännösten tekemisellä loukattiin perustavanlaatuisia toissijaisuusperiaatetta ja/tai EY 5 artiklan toista kohtaa
- c) ei katsonut, että riidanalaisen säännösten tekemisellä loukattiin olennaista menettelymääräystä eli määräystä, jonka mukaan neuvoston on todettava asianmukaiset syyt siihen, että yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi päättää toimenpiteistä, jotka katsotaan tarpeellisiksi
- d) katsoi, että Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston (jäljempänä turvallisuusneuvosto) päätökset, joilla vedotaan Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenmaitiin, ovat jäsenvaltioita ja/tai yhteisöä sitovia
- e) katsoi, että yhteisön tuomioistuimet voivat kumota yhteisön toimen, jolla pannaan täytäntöön turvallisuusneuvoston päätös ainoastaan ius cogensin perusteella, eikä se katsonut, että se voi kumota tällaisen toimen Yhdistyneiden Kansakuntien oikeusjärjestyksessä tunnustettujen ihmisoikeuksien suojelemiseksi
- f) ei katsonut, että asetuksen 881/2002 riidanalaisilla osilla loukataan valittajan ihmisoikeuksia.

(¹) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 881/2002 (EYVL L 139, s. 9).